

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατάδεχόν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χάρην ήμων δημοσίας και διά του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Εσωτερικού:</p> <p>Ετησία... φρ. 8, — Εξαμήνιος... » 4,50 Τριμήνιος... » 2,50</p> <p>Εξωτερικού:</p> <p>Ετησία φρ. χρ. 10, — Εξαμήνιος » » 5,50 Τριμήνιος » » 3, —</p> <p>Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879</p> <p>ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος</p> <p>Εν Αθήναις, 18 Σεπτεμβρίου 1910</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Εσωτερικού λπ. 20. Εξωτερικού φρ. χρ. 0.20</p> <p>Φόλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται διακρίτως λπ. 25 (φρ. 0.25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Οδός Ερμούιδου αρ. 38, παρά τὸ Βαρβάκειον</p> <p>Ετος 32ον.—Αριθ. 42</p>
---	---	---

δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ Ἀθρόον) Ποθητὴν Κωνσταντινούπολιν (μοῦ ἔγραψαν ὅτι ὁ φροντιστὸν ὁ κ. Φάκ ἔχει τώρα ἄλλας ἀσχολίας καὶ δὲν εὐκαιρεῖ νὰ εἶνε συνέργατος μου παρὰ ἐκτάκτως). Ἐλαφρὸν τῆς Αἰγύπτου (ἔγινες καλά; γράφε μου). Ἀνδρόνιον Ἀνδρόνιον (ναί, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους μοῦ τὴν στέλλεις). Ροδωδάκτυλον Ἡὸν (ὄχι). Γόδιον Δουμὸν (βραβεῖα ἔστειλα). Γλυκεῖαν Ἑλλίδα (ποῦ ἀναγέωσεν ἀπὸ τώρα τὴν συνδρομὴν τῆς καὶ εἶνε ἡ ὄλα, μιμηθῆτέ τὴν ὅσοι μὲ ἀγαπάτε!) Λευκὴν Περιοστέρην (ποῦ ἔχει καὶ αὐτὴ ἕνα ὄρατο κουκλόσπιτο, ἀλλὰ δὲν φωτίζεται μὲ ἠλεκτρικὸ!) Γαλανὴν Στρωροφόραν (ἔμπρός λοιπόν, καὶ ὁ Θεὸς βοηθῆς!) Ἦουχο Ἀεράκι, Ἐομὴν τοῦ Πραξιτέλους, κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ πρῶσεξέ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκατῶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 28 Σεπτεμβρίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιωτῶν μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 23 Ὀκτωβρίου.

Γ' Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δίδν νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Πραξίω-μας εἰς φανελίους, ὧν ἕκαστος περιεχέει 20 φύλλα καὶ τιμῆται φρ. 1.]

419. Δεξιόγραφος

Τὸ πρῶτόν μου γλυκὺ, Λευκὸν τὸ δευτέρον μου Πολύγυνη ἑλληνικὴ εἶνε τὸ σύνολόν μου.

420. Συλλαβογράφος

Ἐν ἔμβριον, εἰς σύνδεσμος Μὲ μίαν μετοχὴν, Ἀμέσως ἐσχημάτισαν Ἐκ τῆς Γραφῆς κριτήν.

421. Στοιχειόγραφος

Κάτοικος ἐνόθεον κράτους εἶμαι Ὅπως ἔχω ἂν μαφίσης Στόν βυθόν τοῦ Ἑλλησπόντου κείμαι, Ἄν τὸ τελικόν μου σόσης.

422. Βέλος

Νάντικαταταθοῦν οἱ ἀστερισκοὶ καὶ αἱ στικμαὶ διὰ γραμμάτων ὁὕτως ὥστε γαναγιώσκαται: καθέτως, Ἀθηναῖος στρατηγὸς καὶ πολιτικὸς εἰς τὴν αἰχμὴν, δεξιὰ στοιχεῖον, ἀριστερὰ ἐπιφρημα τόπου κάτω δεξιὰ κατὰ σειρὰν: ἄνθος, ἀριθμητικόν, θεὰ, ἔντομον δεξιὰ: νῆσος, εὐφλεκτόν ἔζλον, χρονικόν ἐπίφρημα καὶ κτητικὴ ἀντωνυμία.

423. Ἐπιγραφή

N N N
OY Δ Ι Π Δ Ο Ε
Τ Ο Π Ι Α Ε Μ Ν Ι Δ Α
Δ Α Ε Η Α Α Ν
Ι Ρ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

424-426. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ Εἰκόνης

Τρώγαμε ἡ τρεῖς μας Κάτω στὸ γιᾶλο: Γὼ καὶ ἡ Μαρία Καὶ ἡ Ἀργυρά, Νόστιμα φροντούκα

Μόγδαλα γλυκὰ. Ἐξάφνα τρία ζῶα Βλέπω ἀπὸ μακρὰ. —Μὰ τί ζῶα; —Χὰ, χὰ, χὰ! Τί ἀφηρημένῃ! Μὰ λοιπόν δὲν τάκουσες; Στάπα ἡ καίμειν!

427-431. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ προσθήκῃ ἐνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις:

οὐς - ὄσα - κρός - οἶος - ὄλας.

432-433. Φωνηεντόλιπα

1. — αα - ο - εο
2. — εση - ο - α

434. Γαῖφος

τι τι τι τι τι τι
τι τι τι τι τι τι

ΛΥΣΕΙΣ

347. Ἐπαμεινώνδας (ἐπ' ἀμὴν, ὦν, δας). —348. Νέδων (ναί, Δών.) —349. Λαύριον —αῦσιον —Ρίον.—350. Ὁ ἄρος, ἡ ὄρα, τὸ ἄρος. —351. Εἰς τὸ Ἄργος (ΧΡΗΣΤΟ ἈΡΓΟΣ...).

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

Προτείνω εἰς τοὺς ἐν Ἰωαννίνοις συνδρομητῶν ἡμῶς ἰδουσιν συλλόγου πρὸς διδασκὸν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἐγγραφὴν ἀπόρου.— Δωδωναῖος. (Γ', 140)

Ὀύρανιον Τόσον, μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως ἀποδέχομαι τὴν μετ' ἡμῶν ἀνταλλαγὴν δελτηρίων. Ἡ διεύθυνσις μου: Ἀρρόπλαιον Σειρήνα. Poste-Restante, Αὐστριακὸν Ταχυδρομεῖον, εἰς Βαθὺ Σάμου. (Γ', 141)

Ἀνταλλάσσω δελτάρια μετ' ἀπάντων τῶν συνδρομητῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ μὴ τοῦστων. Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστολεῖς νὰ γράψωσι τὸ ὄνομα-τεπώνυμόν των καθαρώς. Προτιμῶ καλλονάς. Διεύθυνσις ἀσφαλεσάτη: Mr Pierre C. Garageorges, Magasin «Au Petit Paris», Caire (Egypte).— Ἡ Γαλανὴ μας Σταυροφόρα. (Γ', 142)

Ἀνταλλάσσω Μικρὰ Μυστικὰ μετ' ἀπάντων τῶν συνδρομητῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως». Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστολεῖς νὰ γράψωσι τὸ ὄνομα-τεπώνυμόν των καθαρώς. Ζητῶ ἀπειράκις συγγνώμην παρὰ τῶν προτινάντων μοι ἀνταλλαγὴν καὶ μὴ τυχόντων ἀπαντήσεώς μου, καὶ ἀναμένω

τετραδιά τῶν: Διεύθυνσις: Ἰδε ἀνωτέρω (Γ', 142).— Ἀρχιεπισκοπικὸς Γερμανός. (Γ' 143)

Ἐνοικιάζεται εἰς ὁδὸν Νομικοῦ, Κάτω Πατήσια, οἶκ' αὐθιγὸς μετ' 7 δωμάτια, κήπον, ὕδωρ κλπ.— Πληροφορία ἐντός τῆς οἰκίας. (Γ', 144)

Ὁ εὐθὺς λύσεις τοῦ ἐν τῷ 37 φύλλῳ αἰνίγματος ἔστειλαν Μιχαὴλ Τράκας καὶ Τρεμοσβύνον Ἀστέρη. Βραβεῖα ἐστάλησαν.— Λύσις: Σαμψὼν καὶ ὁ ἕπ' αὐτοῦ φωνηθεὶς λέων.— Γόδιος Δουμός. (Γ', 145)

Ἀυτοκρατορικὴ Διαπλάσιακὴ ἐφημερίς.— Ἀγαλαμβάνει ὁ πρόεδρος γερουσιαστής (μυστικοσύμβουλος) Δεινοπαθουμένη Ἑλλάς τὸ ὑπουργεῖον ἐξωτερικῶν. Στρατηλάτης τῆς Ρουμέλης, στρατιωτικῶν. Δάντης οικονομικῶν. Ἀντίβαθ δ Καρχηδόνας διορίζεται συνταγματάρχης διοικητῆς τοῦ ἱππικοῦ συντάγματος.— Ζητοῦνται: διευθύνσεις ψευδωνυμοῦν.— Ἀπευθυντέον: Δεινοπαθουμένη Ἑλλάδα, Poste-restante, Βόλον. (Γ' 146)

Ἀριστοῦχος τοῦ Ἀρσακείου ἔχουσα παιδαγωγικὴν μόρφωσιν καὶ ἀσκήσιν, ζητεῖ παροδοσίαν. (Γ', 147)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΩΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1910

—25 λεπτὰ τὸ ψευδώνυμον λεπτὰ 25 — [Κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν.]

Ἦουχο Ἀεράκι, Ἠχὸν τοῦ Ἀσσοῦς, Κελαρόζον Ρυάμιον, Κλάδος Ἐλαίας, Μυροβόλος Ἀῦρα, Περιπαθὴς Μελωδία, Σιγὴ τοῦ Ἀσσοῦς, Σιωπηλὴ Νύξ, Φλοῖσθος τοῦ Βοσπόρου, Χρυσωμένη Λύσις.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 39 ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα καὶ 337)

ΑΘΗΝΩΝ Κ. Γ. Σπουρομήλιος (38). ΠΕΙΡΑΙΩΣ Ἐμμ. Δ. Τυολάκις.

ΕΠΙΡΧΙΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ Ἰουλιὰ Παναγοπούλου (38). ΔΕΚΑΠΟΛΙΤΩΝ Ρίκα Ν. Ἀγγελουπούλου (38). ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΩΝ Ἀθ. Β. Ζήγκος (38). ΣΠΑΡΤΗΣ Α. Γ. Βαλασάνης, Πίπρος Χ. Ψυχολογός, Νικόλ. Ψ. Ρασσογιάννης, Εὐμαρίνη-ΧΑΛΚΙΔΙΩΣ Κωνσ. Α. Σκουμιτόδης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Γ. Μαδίκος (37-38) Ἐλίς Βλάσις. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Μιχ. Ρεβίνης. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Ἀνθ. Ἀράνης (38). ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Κλεσχ. Ν. Μαυρολάτος. ΜΠΙΡΚΕΤ-ΕΛ-ΣΑΜΠ Μενελ. Η. Ραῖθης (37-38). ΟΔΗΣΣΟΥ Μαρία Στανουίδου. ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ Ἰουλιὰ Γ. Νίγη (38). Ἄντων. Π. Γεωργίου, Ἀσπασία Γ. Κωνσταντίνου (38), Γ. Ι. Διαμαντάκης (38), Κεραραϊκὴ Ἀῦρα (38). ΣΜΥΡΝΗΣ Ἐλενη Σ. Λεωνίδου. ΧΙΟΥΣ Μαρία Ε. Πλωτῆ.

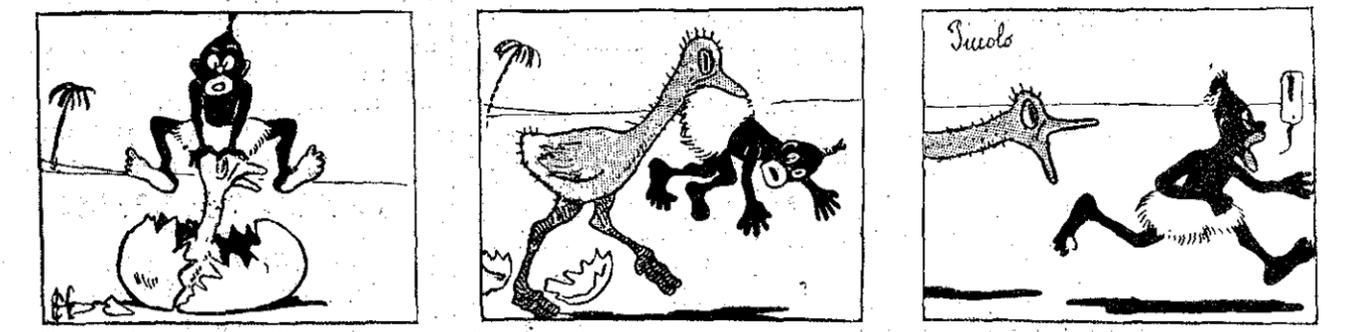
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁδῶν τὴν λύσιν τὰ ὄνοματα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωσεν ὁ ἐν Σπάρτῃ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΡΑΣΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, ὁ ὁποῖος ἐνεργῶς διὰ μίαν τριμηνίαν. Προσέδωκεν λεπτὰ 50 διὰ τὴν προσεχῆ διαγωνισμόν. Οἱ ἀποστέλλαντες ἄνευ δεκαλήτου τῶν λύσιν δὲν ἀναφρονται, οὐτε οἱ ἀποστέλλαντες πενήτα λεπτὰ ἀντὶ δεκαλήτου. (Γραμματισμὸν ὀθωμανικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμεί μὲ 5 λεπτὰ ὅσοι διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματισμὸν 20 παρὰ).

Ο ΑΡΑΠΑΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΜΗΛΟΠΟΥΛΑΚΙ

Ὁ Ἀραπάκος στενοχωρεῖται καὶ δὲν ξέρει πῶς νὰ διασκεδάσῃ.— Ἄξαφνα βλέπει ἕνα πρᾶγμα σὰν μεγάλη πέτρα στρογγυλὴ. «Τί ὄρατα! λέγει· μ' αὐτὸ θὰ παίξω!» Ἀλλὰ μόλις βάζει τὰ χεῖρα του ἐπάνω, ἡ πέτρα, ποῦ δὲν ἦταν ἄλλο παρὰ αὐτὸ στρουθοκαμηλοῦ

ἐκτεθειμένον στὸν ἥλιο, σχίζεται εἰς δύο, καὶ ἕνα θηρίον, ἕνα τέρας πετιέται ἀπὸ μέσα.... Ἦταν τὸ καμηλοπούλακι... Ὁ Ἀραπάκος, κατατρομαγμένος, φεύγει κ' ἀκόμα φεύγει. Ποτὲ πιά δὲν θὰ παίξῃ μὲ πρᾶγμα, ποῦ μοιάζει σὰν μεγάλη πέτρα στρογγυλὴ!...

Η ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Παρήλθον ἕκτοτε τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη, καὶ ὅμως τὸ ἐνθυμοῦμαι ὡς νὰ ἦτο σήμερον. Ἦτο ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς εἰσόδου μου εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἡ μάγαν μου—τότε δὲν τὴν ἐκάλουν ἀκόμη μητέρα—ἤθελε νὰ προσδώσῃ εἰς αὐτὴν πανηγυρικὸν χαρακτήρα. Πρὸ πολλοῦ μὲ προδιέθετε διὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν. Μοῦ εἶχεν ὑφάνῃ μίαν σάκκαν διὰ τὰ βιβλία μου καὶ ἐπ' αὐτῆς εἶχε κεντήσῃ ἕνα κόκορα—διὰ νὰ φορτώσω, φαίνεται, τὰ γράμματα ποῦ θὰ ἐμάνθων.—Δὲν ἔπαυε δὲ νὰ μὲ διαβεβαιώῃ ὅτι, ὅταν

θὰ ἐπιστρέφω ἀπὸ τὸ σχολεῖον, θὰ μὴ εἶχω ὄρατα. Τοῦτο μοῦ ἐφαίνετο κάπως ἀνεξήγητον, διότι ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός μου, ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ ἐπήγαιεν εἰς τὸ Σχολεῖον, δὲν ἀπέπνευεν οὐδεμίαν εὐωδίαν. Δὲν εἰχτήσα ὅμως ἐξηγήσεις, ὑποθέτων ὅτι τοῦτο θὰ ἐγένετο ἐξαιρετικῶς δι' ἐμέ. Τὴν πρωΐαν λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὄλα τὰ παιδιά τῆς γειτονίας ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν μας νὰ μὲ παραλάβωσιν ἐν θριαμβῷ. Ἡ μήτηρ μου, διὰ νὰ καταστήσῃ, φαίνεται, τὴν ἡμέραν ἐκείνην γλυκεῖαν εἰς ἐμέ, μοῦ ἠγόρασε μίαν πεντάρην γαλβᾶ καὶ μοὶ ὕπεσχέθη ὅτι, ὅταν θὰ εἶδω εἰς τὸ «γάλα, σῦκα» (Β' Κεφάλαιον τοῦ Ἀλφαριθμητικοῦ), θὰ

μοῦ ἀγοράσῃ ἀκόμη μίαν πεντάρην γαλβᾶ. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐγλυψα κανονικὰ τὸ χαστί τοῦ γαλβᾶ καὶ τὰ δάκτυλά μου, ἐκρέμασα ὑπερήφανος τὴν σάκκα μὲ τὸν κόκορα ἀπὸ τῶν ὤμων μου καὶ... δρόμον διὰ τὸ σχολεῖον. Ζηλοτύπως μὲ προσέβλεπον οἱ φίλοι ὄχι τὸσον διὰ τὴν καινούργια σάκκα, ὅσον διὰ τὸν γαλβᾶ, τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἔφαγον πρὸ τῶν ὀμμάτων των, ὁ μεγαλύτερος δὲ ἐξ αὐτῶν ἐδέχθη νὰ μὲ φέρῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του μέχρι τοῦ σχολείου ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι ἅμα φθάσω εἰς τὸ «γάλα, σῦκα» καὶ λάβω τὸν ὑποσχεθέντα μοι γαλβᾶν, θὰ ἔχη καὶ αὐτὸς τὸ μεριδίον του. Οὕτω λοιπὸν ἐφιππος

και περιστοιχιζόμενος υπό φίλων εισήλθον θριαμβευτικώς εις την αυλήν του σχολείου, ως στρατηγός επιστρέφων εκ νίκης νιός. Δεν είχεν ἔλθῃ ἀκόμη ὁ διδάσκαλος και τὰ παιδιά καθ' ὀμίλους ἔπαιζον εὐθύμως εις την αυλήν. Τὸ παιδίον ἀγαπᾷ την συντροφίαν ὡς τὸ πρόβατον και διὰ τοῦτο ἡ πρώτη μου ἐντύπωση ἦτο εὐάρεστος. Ἐνόμιζον ὅτι τὸ σχολεῖον εἶνε τόπος ὅπου συναγονται τὰ παιδιά διὰ νὰ παιζῶσι. Μετ' οὐ πολὺ ὅμως μία φωνὴ «ὁ δάσκαλος ἔρχεται!» ἠκούσθη και ἐν τῷ ἅμα ἡ εὐθυμία ἐπάγωσεν, ὁ θόρυβος ἔσβυσε, τὰ παιγνίδια ἔπαυσαν και ἕκαστος ἔσπευσε νὰναλάβῃ τὰ βιβλία του.

Κάπολος ἀόριστος φόβος με κατέλαβεν εἰσερχόμενον και εἰς ἀερεπόμενῃ εις φυγήν, ἂν δὲν με ἐνεθάρρυνεν ἡ παρουσία τοῦ ἀδελφοῦ μου. Πρὸς μεγαλειτέραν μάλιστα ἀσφάλειαν τὸν ἐκράτουν ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος. Μάτην ὁ διδάσκαλος ἐπέμενε νὰ με καθίσῃ πλησίον ἄλλων μαθητῶν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐνόουν νὰ ἀποχωρισθῶ τοῦ φυσικοῦ μου προστάτου, ἂν και ἡσθανόμην ἐνδομύχως ὅτι καθόλου δὲν τὸν εἶχον εὐχαριστήσῃ την ἡμέραν ἐκείνην, διότι οὐδὲ κἂν τὸ χαρτὶ τοῦ εἶχον δῶσῃ νὰ γλύψῃ, ὡς μοι εἶχε ζητήσῃ. Ἐκαθίσθην πάντες ἐπὶ μακρῶν τινων σανίδων, τὰς ὁποίας μετὰ ταῦτα ἔμαθον ὅτι ὀνομάζονται θρανία. Πρὸ τῶν θρανίων ἔκειτο μία τράπεζα κατεστημένη ἀπὸ κηλίδας μελάνης και ἐπ' αὐτῆς εἰς κώδων ἐσκωριασμένος και μία δέσμη ράβδων, τῶν ὁποίων την χρῆσιν δὲν ἔβραδυνα νὰ μάθω. Ἀνοθεν, ἐπὶ τοῦ τοίχου, ἦτο ἀνηρημένη εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ με τὸν ἀκάνθινον στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, συμβολίζουσα ὅτι τὸ σχολεῖον ἐκεῖνο ἦτο μᾶλλον τόπος μαρτυρίου ἢ ἀπολαύσεως και μαθήσεως.

Και κατ' ἀρχὰς ὁ διδάσκαλος, εἰς ὑψηλός, ὀστεωδῆς ἄνθρωπος, με ἤμιστά συμπληθητικὴν φυσιογνωμίαν, ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ τοὺς μαθητὰς τοὺς καθημένους εἰς τὸ πρῶτον θρανίον, και ἕνα ἕνα με την σειρὰν, τοὺς ἔδερεν ἀλύπητα. Βλέπων αὐτοὺς συστρεφομένους εκ τῶν πόνων, φροδῶντας τὰς παλάμας αὐτῶν ὡς νὰ ἐκρώνον, ἀκούων αὐτοὺς ὀλαλύζοντας και παρακαλοῦντας μετὰ δακρῶν τὸν διδάσκαλον νὰ τοὺς συγχωρήσῃ, ἐσκεπτόμην ὅτι βέβαια αὐτοὶ θὰ ἔφαγον τὸ γλυκὸ διὰ νὰ τοὺς δέσῃ ἔτσι ὁ δάσκαλος, διότι ἐγὼ εἰς τὸ σπίτι μας τότε μόνον ἔτρωγα ζῦλο ἀπὸ την μητέρα μου. Και περιέφερον τὰ βλέμματά μου γύρω εἰς την αἴθουσαν διὰ νὰ ἀνακαλύψω ποῦ εἶναι τὸ γλυκόν. Οὐδὲν ἴχνος ὅμως αὐτοῦ ἔβλεπον. Και βέβαια, ἐσκεπτόμην, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ γλυκόν, ἀφοῦ τόσο πολλοὶ ἔκλεψαν. Ἐθεώρουν δὲ ἑμαυτὸν ἐξησφαλισμένον ἀπὸ τοῦ ξυλοκοπήματος, διότι ὄχι μόνον δὲν ἔφαγον γλυκόν, ἀλλ' οὐδὲ κἂν εἶδον τοιοῦτον.

Παρήλθε μία ὥρα, δύο, και ὅμως τὸ σχολεῖον δὲν ἐτελείωνεν. Ἔως πότε θὰ ἐκαθήμεθα καρφωμένοι ἐπὶ τῶν σανίδων ἐκείνων; Ἐξῶ ἔλαμπε λαμπρὸς φθινοπωρινὸς ἥλιος, εἰς τὸν ἀπέναντι κήπον ἔβλεπον διὰ τοῦ παραθύρου πολλὰ χρυσίζοντα πορτοκάλια, δὲν ἔλειπον δὲ και λίθοι διὰ τῶν ὁποίων θὰ κατέρριπτον πέντε-ἕξ, ἂν ἤμην ἐλεύθερος. Ἐρχισα νὰ στενοχωροῦμαι και ἠρώτησα τὸν ἀδελφόν μου, πότε θὰ φύγωμεν ἐπὶ τέλους ἀπὸ ἐκεῖ. Ἐκεῖνος ἀντὶ ἀπαντήσεως ἀπέσπασεν ἀπὸ τῶν βλεφαρίδων του δύο-τρεις τρίγας, τὰς ἀδίπλωσεν εἰς ἕνα χαρτάκι, τὸ ἔρριψεν εἰς τὸ μέρος ὅπου περιεπάτει ὁ διδάσκαλος και μοῦ εἶπε: «πρόσεχε, ἅμα ὁ δάσκαλος πατήσῃ τὸ χαρτάκι, θὰ σχολάζομεν». Ἦτο τοῦτο συνήθης μέσον παρὰ τοῖς μαθηταῖς, διὰ νὰ ἐπισπεύδωσι την λήξιν τῶν μαθημάτων, χωρὶς ἢ ἀποτυχία νὰ τοὺς ἀπελπίξῃ. Οὕτε ἥλιος πλέον οὕτε πορτοκάλια με ἐνδιέφερον. Ἐκάρφωσα τὰ βλέμματα μου εἰς τὸ χαρτάκι και ἀνέμενον μετὰ συγκινήσεως την στιγμήν κατὰ την ὁποίαν ὁ βαρὺς ποὺς τοῦ διδασκάλου θὰ τὸ ἐπάτει. Οὕτως ἐθημάτιζε κατὰ μήκος τῆς αἰθούσης ἔχων τὰς χεῖρας ἑσταυρωμένας ὀπισθεν. Την πρώτην φοράν διήλθε μακρὰν αὐτοῦ, την δευτέραν ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ πατήσῃ, την τρίτην πλέον ὀλόκληρος ὁ ποὺς ἐπάτησεν ἐπ' αὐτοῦ. Δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῶ ἀπὸ την χαράν μου, ἐπήδησα ἀπὸ τῆς θέσεώς μου και κροτῶν τὰς χεῖρας ἐφώναζα δυνατὰ: «ἐπάτησε, ἐπάτησε!».

Πάντες οἱ μαθηταὶ ἐστράφησαν πρὸς ἐμὲ και ἤρχισαν νὰ γελοῖσιν, ὁ δὲ διδάσκαλος συνωφρομένως με ἐπλησίασε και κατέφερον ἐπὶ τῆς παρεῖας μου ἰσχυρὸν ράπισμα.

Μὲ τὸ ράπισμα ἐκεῖνο ἐνόμισα ὅτι ὀλόκληρον τὸ σχολεῖον κατέπεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. Και πραγματικῶς, ὅλη ἐκαίη ἡ εὐχάριστος ἐντύπωση την ὁποίαν μοὶ ἐπροξένησεν ἡ πρωϊνὴ εἰσοδός μου εἰς την αυλήν κατασυνετριβῆ, ἐξηφανίσθη και ἀντ' αὐτῆς ἐσχηματίσθη ἡ πεποίθησις, ὅτι τὸ σχολεῖον εἶνε τόπος βασάνων και δακρῶν.

Ἐξῶ ἦτο ἡ ἐλευθερία και χαρά, ἐντὸς σιλαβιά και δακρυα. Τὸ παράθυρον ἦτο ἀνοικτόν. Δὲν ἐδίστασα. Μὲ ἐν πῆδημα εὐρέσθη εἰς την ὁδὸν και μετὰ πέντε λεπτά εἰς την οἰκίαν μας. Πηνιγόμενος ὑπὸ τῶν λυγμῶν, ἐδήλωσα ὀρισμένως και ἀμετακλήτως εἰς την μητέρα μου ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐνόω νὰ πατήσω τὸν πόδα μου πλέον εἰς τὸ σχολεῖον, ὅπου τρώγει τις ζῦλον χωρὶς τοῦλάχιστον νὰ φάγῃ πρὶν και γλυκόν.

Αἱ ἀπειλαὶ τοῦ πατρὸς και αἱ θωπεῖαι και ὑποσχέσεις τῆς μητρὸς οὐδὲλως ἴσχυσαν, την ἐπομένην πρωϊαν, νὰ με πείσωσι νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ σχολεῖον.

Ἄλλ' ὅ,τι δὲν κατώρθωσαν ταῦτα κατώρθωσε μία εἰκὼν τῆς Διαπλάσεως, και ἰδοὺ πῶς. Ἀπέναντι τῆς οἰκίας μας ἦτο τὸ σχολεῖον τῶν θηλέων, ὅπου ἐδίδασκεν ἡ δασκάλα Ἀργυρῶ, ὡς την ἀπεκαλοῦμεν — Θεὸς σ' γγῳρῶς την, ἂν ἔχῃ ἀποθάνῃ. — Ἦτο στενὴ φίλη τῆς μητρὸς μου και τὸ πλεῖστον τοῦ ἐλευθέρου χρόνου της διήρχετο παρ' ἡμῖν. Ἐζητήθη λοιπὸν ἡ συνδρομὴ της και ὡς διδασκαλίσεως και ὡς φίλης. Ὅταν ἔμαθε περὶ τίνος πρόκειται, προσήλθε φέρουσα και ἐν φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως ἐπὶ τοῦ ὀποίου ἦτο μία εἰκὼν: Δύο παιδιά, ἀδελφός και ἀδελφή, ἐπήγαιναν εἰς τὸ σχολεῖον με τὸ χλόνη. Ὅσοι ἔχετε τοὺς πρώτους τόμους τῆς Διαπλάσεως, παρατηρήσατε και θὰ την εὐρετε εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην. Δεικνύουσα λοιπὸν τὰ δύο παιδιά, ἤρχισε με γλυκεῖς λόγους και με θωπειας νὰ με συμβουλεύῃ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ σχολεῖον διὰ νὰ γείνω καλὸς ἄνθρωπος κτλ. Ἀκούων ταύτην, ἐνόμιζον ὅτι τὰ παιδιά ἐζωντάνευον και γελαστά-γελαστά με προσεκάλουν μαζί των εἰς τὸ σχολεῖον. Τὰ ἤκουον νὰ μοῦ λέγωσιν: «Ἔλα μαζί μας εἰς τὸ σχολεῖον, μὴν εἶσαι κακὸν παιδί. Ἴδὲ την μητέρα σου πόσον λυπεῖται!» Μοῦ ἐπέρασαν την σάκκην εἰς τὸν ὄμον, χωρὶς νὰ ἀντισταθῶ, με ἔλαβεν ὁ ἀδελφός μου ἐκ τῆς χειρὸς και χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω εὐρέσθη πάλιν εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐκτοτε ἔφαγον πολλὰς φορές ζῦλον! και περισσότερον μάλιστα, ἀλλὰ δὲν ἐπήδησα πλέον ἀπὸ τὸ παράθυρον. Ἐσυνήθισα. Ἦ νομίζετε; και τὸ ζῦλον μίᾳ συνήθειᾳ εἶνε ἂν δὲν πιστεῦτε, δοκιμάσατε.

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ ΝΕΡὸ Τῆς ΒΡΥΣΗΣ

Τὸ νεράκι ἀπὸ τῆ βρύση τρέχει χρόνια και καιροὺς, πρῶτα-πρῶτα-νὰ ποτίσῃ ἀμπελοδενδρα κι' ἀγροῦς και κυλάει και πηγαίνει σὲ λουλοῦδια και φυτὰ κα ποτίζει, τὰ ξεπλένει και ποτὲ δὲν σταματᾷ.

Στὸν κρουνοὸ κορίτσι φέρνει γιὰ νεράκι τὰ σταμνιά, τὰ γεμίζει και τὰ παίρνει κ' ὕστερα ὀλ' ἡ γειτονιά θὰ γεμίσῃ τὰ δικά της. Και τὰ χεῖλια του, σεγνά, τὰ δροσίζει, σάν περνᾷ, ὁ ταλαίπωρος διαβάτης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Περὶληψίς τῶν προηγουμένων: — Ὁ Τιαρκὸς ἔχει ἀκολουθήσῃ τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης εἰς την Βιέννην. Ἡ Ζινέττα, μετὰ την πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος και την παλινόρθωσιν τῶν Βουρβόνων, ἔχει χάσῃ την πελατεῖαν της. Μόνον ἡ κυρία Σαν-Ζέν πηγαίνει ἀκόμη εἰς τὸ δαντελλοπωλεῖόν της. Ἐνα βράδην εἰσῆλθον ἐκεῖ τυχαῶς και δύο κυρίαί τῆς παλαιᾶς ἀριστοκρατίας, ὑπερηκοῦσαι εἰς την Αὐλήν. Ἡ κυρία Σαν-Ζέν τὰς ὀμιλεῖ ζωηρῶς ὑπὲρ τοῦ ἐξορίστου Ναπολέοντος και ἐναντίον τοῦ Λουδοβίκου ΙΗ', και τὰς παραγγέλλει νὰ εἰπουν εἰς τὸν Βασιλέα των, ὅτι ὑπάκουον ἄνθρωποι ποῦ προτιμοῦν ἀκόμη τὸν πρῶτον.

— Θὰ τὸ ποῦμε! ἀπήνησαν αἱ κυρίαὶ φύγουσαι με θυμὸν, και νὰ εἶσθε βεβαία ὅτι θὰ μᾶς θυμηθῆτε! χαιρετε!

— Δὲν ἀμφιβάλλω! εἶπεν ἡ κυρία Σαν-Ζέν. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς εἶνε ἀρθριτικὸς και δὲν μπορῇ νὰ περπατήσῃ, τότε εἰς τὸ πόδι του τρέχει ἡ Ἀστυνομία. Μὰ νὰ τῆ βράσω ἐγὼ την Ἀστυνομία σας! Χαιρετε!

Ἐκλείου παταγωδῶς την θύραν ὀπισθεν τῶν δύο κυριῶν, και ἀπέστρεψεν εἰς τὸ καθισμά της ἀσθμαίνουσα.

— Τόσω τὸ καλλίτερο! ἔλεγεν αὐτὲς ἡ καρναξὲς μ' ἔκαμαν κ' ἐξεθύμανα. Θὰ ἐσκάξω ἂν δὲν τοὺς τάψαιλα μίᾳ μέρᾳ! Τόσο τὸ καλλίτερο!..

— Τώρα ὅμως δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ κλείσωμε τὸ μαγαζὶ! ὑπέλαβεν ἡ κυρὰ-Σαμπῶ.

— Αὐτὸ ἐννοεῖται, ἀπήνητησεν ἠσυχῶς ἡ στραταρχίνα και νὰ φύγωμε ὄλες γιὰ τὸ Κομπὼλ, γιὰ τὸ κτήμα μου, ὅπου λογαριάζω νὰποσυρθῶ με τὸν ἄνδρα μου' γιατί ὕστερα ἀπὸ τῆ σκηνοῦλα αὐτῆ με τὲς καρναξὲς, δὲν θάταν πολὺ φρόνιμο νὰ μείνουμε εἰς Παρίσι.

— Μᾶς παίρνετε λοιπὸν μαζί σας; ἠρώτησεν ἡ Ζινέττα.

— Θέλει και ρώτημα; Κ' ἐκεῖ-πέρα θὰ χρειάζωμαι ἀσπτόρρουχα. Ἐπειτα, δὲν πιστεύω νὰ φαντάξωμαι ὅτι θὰ σὲ ἀφίσω ἐδῶ ἀπροστάτευτη, ἀφοῦ ἐξέθεσα πρὸ ὀλίγου τὸ μαγαζὶ σου. Κλείσατέ τὸ λοιπὸν και ἐλάτε μαζί μου.

Ἐνῶ ἡ κυρὰ-Σαμπῶ και ἡ Ζινέττα ἐμάζευαν τὰ πράγματά των διὰ νὰ κλείσωσιν ὀριστικῶς τὸ ἀρχιστον πλέον μαγαζάκι των, ἕνας ἄνδρας και μία γυναῖκα με ταξειδευτικὴν ἐνδυμασίαν, εἰσέβαλον ἐντὸς.

— Ἡ κυρία Σαν-Ζέν! ἀνέκραξεν ὁ ἄνδρας ἐκπληκτος, μόλις εἶδε την στραταρχίαν.

— Λευκοθέα! Κορμᾶ!; δὲν εἶσθε λοιπὸν εἰς τὴν Ἐλβα;

— Σοῦτ! ἀπεκρίθη ὁ πρῶτον ἀξιωματικὸς τοῦ Ναπολέοντος' εἶνε μυστικὸν τοῦ Κράτους!

— Ὅχι δά! ἔκαμεν ἡ Δούκισσα, κατακόκκινη ἀπὸ την χαράν της' μήπως πρόκειται νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Κοντοδεκανέας;

— Ἰσως, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς' τώρα ὅμως πρόκειται περὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης.

— Ἰσα-ἰσα ποῦ γι' αὐτὸν μιλοῦσαμε τώρα και μεῖς! εἶπεν ἡ Δούκισσα δεικνύουσα την εἰκόνα τοῦ Ἰζαμπαί την καρφωμένην εἰς τὸν τοίχον' νὰ το τὸ ἀγγελάκι μας!

«Σοῦτ!... εἶνε μυστικὸν τοῦ Κράτους!» (Σελ. 343, στ. 6'.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἐπλησίαζαν μεσάνυκτα. Αἱ ἔρημοι στοαὶ τοῦ Παλαί-Ροαγιαλ ἐφωτίζοντο ἀμυδρῶς ἀπὸ ὀλίγα φανάρια κρεμασμένα εἰς τὰς ἀψίδας. Δύο ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ την ἐνδυμασίαν των ἀνεγνωρίζοντο εὐκόλως ὡς ἀνήκοντες εἰς την βασιλικὴν Ἀστυνομίαν, —μαῦροι μανδύαι με κοντὸν ἐπινώτιον, λευκὸν σῆμα εἰς τὸ μαῦρον ὑψηλὸν καπέλλον, — συνωμιλοῦν περιπατοῦντες πρὸ τῆς κλειστῆς θύρας τοῦ καταστήματος τῆς Ζινέττας.

— Ἐρεῖς τί συνέβη ἐδῶ-μέσα τὸ ἀπόγευμα;

— Φαίνεται ὅτι κυρίαί τῆς αὐλῆς ἐξυβρίσθησαν ἀπὸ ὀπαδοὺς τοῦ αυτοκράτορος.

— Και γι' αὐτὸ μᾶς ἔστειλαν ἐδῶ;

— Φαίνεται, ὅτι τὸ μαγαζὶ αὐτὸ εἶνε ἐστία βοναπαριστιῶν.

— Ἀλήθεια; Δυὸ ὥρες ὅμως ποῦ

φυλάμε ἀπέξω, δὲν εἶδα νὰ ἔλθουν πολλοί. — Δὲν εἶνε και τόσο ἀνόητοι νὰ ἔλθουν ἀπόψε, ὕστερ' ἀπὸ τῆ σκηνὴ τοῦ ἀπογεύματος!

— Και ἀφοῦ φυλάμε μεῖς!

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐξηκολούθησαν τὸν μελαγχολικὸν περίπατόν των ἐξώθεν τοῦ καταστήματος τῆς Ζινέττας, τὸ ὅποιον, ἂν και τὸ ἔβλεπαν κατάκλειστον και τὸ ἐνόμιζαν ἔρημον, την ὥραν ἐκείνην ἦτο γεμάτον. Ἄς εἰσελθῶμεν. Ἀκίνητοι εἰς τὸ σκότος και την σιωπῆν, εἴκοσι ἄνδρες με μακρὰς ρεδιγῶτας, μ' ἐρυθρὰς ταινίας εἰς την κομμιδοδόχην και με γονδρὰς ράβδους εἰς τὰς χεῖρας, ἴστανται ὡς περιμένοντες κάποιον σύνθημα.

Ἐξαφνα τὸ πάτωμα, ἐφωτίσθη, τὸ τετράγωνον σκέπασμα μίᾳς καταπακτῆς ἀνυψώθη βραδέως, και ἐφάνησαν ἀπὸ κάτω τὰ ξανθὰ μαλλιά τῆς Ζινέττας.

— Εἶνε ὄλοι ἐδῶ; ἠρώτησε σιγὰ ἡ νεάνις.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς.

— Τότε, κύριοι, κατεβήτε, εἶπεν ἡ Ζινέττα' ὑπάρχει μίᾳ σκάλα. Ἀλλὰ σιγὰ, χωρὶς κρότο.

Ἐνας-ἕνας, προσέγοντες νὰ μὴν ἀκουσθοῦν διόλου, οἱ ἄνδρες ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ την ἡμιάνοικτον καταπακτῆν. Ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς ἀπέμεινε τελευταῖος. Ἀπὸ μίαν χαραμᾶδαν τοῦ παραθύρου ἐβεβαιώθη πρῶτα, ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπέξω ἐξηκολούθουν ἀνυπόπτοι τὸν περίπατόν των. Ἐπειτα εἰσῆλθε και αὐτὸς εἰς την καταπακτῆν, την ὁποίαν ἐκλείσεν ἐπιμελῶς ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του κ' ἔστερέωσε διὰ σιδηροῦ μοχλοῦ. Και κατελθὼν την κλιμακα,

εὐρέσθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν μυστηριωδῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶχον προηγηθῆ, μέσα εἰς εὐρύχωρον θολωτὸν ὑπόγειον, ἐπαρκῶς φωτιζόμενον ὑπὸ πολυαριθμῶν κηρίων. Εἰς τὸν τοίχον ἦτο καρφωμένη ἡ εἰκὼν τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης, ἡ ἴδια ἐκείνη, την ὁποίαν εἶχε φέρῃ τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ μαγαζὶ τῆς Ζινέττας ἡ κυρία Σαν-Ζέν.

— Κύριοι, εἶπεν ἡ Ζινέττα, ἐδῶ μπορεῖτε νὰ μιλήτε ἀφορὰ τὸ ὑπόγειον εἶνε ἀσφαλὲς και ἀπέξω δὲν ἀκούεται τίποτε.

— Ἄλλως τε, προσέθεσεν ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς, οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν τὸ ξέχρουν,

Πραγματικῶς, τὸ ὑπόγειον ἐκεῖνο συνεκοινωνεῖ διὰ μυστικοῦ διαδρόμου μ' ἕνα παράλληλον δρομίσκον τῆς στοᾶς τοῦ Παλαί-Ροαγιαλ, ὁ ὁποῖος ὠδήγει εἰς την ὁδὸν Μονπανσιέ. Πρὶν γίνῃ δαντελλοπωλεῖον, τὸ ἰσόγειον ἦτο χαρτοπαικτεῖον. Οἱ δὲ χαρτοπαῖκται εἶχον

κατασκευάση τὸ ὑπόγειον, πρῶτον διὰ νὰ εὐρύνουν τὸ κατάστημα, καὶ δεύτερον διὰ νὰ ἔχουν μίαν μυστικὴν ἐξοδον, διότι κατεδιώκοντο ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Τὸ μέρος λοιπὸν ἦτο καταλληλότατον διὰ τὴν συνάθροισιν ἐκείνην τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ναπολέοντος, φίλων καὶ συναδέλφων τοῦ Κορμά, ἀξιωματικῶν δηλαδὴ εἰς διαθεσιμότητα ὅπως αὐτός.

— Φίλοι μου, τοὺς εἶπεν ὅταν συνήθροισθησαν ὅλοι ἤλθεν ἡ στιγμή νὰ σὰς ἀποκαλύψω τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐκτελέσωμεν.

— Ναι, ναι! ἀπεκρίθησαν εἰκοσι φωναί.

— Ἀπεφασίσαμεν, ἐξηκολούθησεν ὁ σύζυγος τῆς Λευκοθέας, ὑπακούοντες εἰς διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος, νὰρπάσωμεν τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης ἀπὸ τοὺς Αὐστριακούς, οἱ ὅποιοι τὸν κρατοῦν αἰχμάλωτον.

Ὁ Ναπολεὼν παρητήθη χάριν τοῦ υἱοῦ του· οἱ ξένοι ὅμως τὸν ἠπάτησαν καὶ ἐπῆραν μαζί τὸν παῖδι, διὰ νὰ τὸ κάμουν Αὐστριακόν. Ἡμεῖς δὲν τὸ θέλομεν! Μᾶς χρειάζεται ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης!

— Εἴμεθα ἐτοιμοὶ! ἀνέκραξαν οἱ ἀξιωματικοὶ ὁμοφώνως· ἤχημας μας γρήγορα τί πρέπει νὰ κάμωμεν!

— Θὰ σὰς ἐξηγήσω τὸ σχέδιόν μου, ὑπέλαθεν ὁ Κορμάς· ἐπιτρέψατέ μου ὅμως νὰ σὰς δείξω πρῶτα κατὰ τί, τὸ ὁποῖον θὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ τὸ ἐνοήσατε.

Ὁ Λουδοβίκος Κορμάς ὕψωσε τὴν χεῖρα. Καὶ ἀμέσως ἐξῆλθον ἀπὸ τὸν σκοτεινὸν διάδρομον εἰς τὸ φῶς τοῦ ὑπογείου, ἡ κυρία Σάν-Ζέν καὶ ἡ Λευκοθέα, ἡ ὁποία ἐκρατοῦσαν ἀπὸ τὸ χεῖρ τὸν τετραετὴ υἱὸν τῆς. Ἦτο ὠχρὰ καὶ συγκεληνημένη. Ὁ μικρὸς ἐκύτταξε μ' ἐκπληξιν τὸ ὑπόγειον ἐκεῖνο καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ τὸν περιεστοίχιζαν. Ἀλλὰ μὲν ἀνεγνώρισε τὸν πατέρα του, ὁ ὁποῖος τῷ ἔτεινε τὰς ἀγκάλας, ἔπρεξε πρὸς αὐτὸν μὲ ὄλην τὴν ταχύτητα τῶν μικρῶν του ποδῶν.

Ὁ συναγματάρχης τὸν ἐσήκωσε καὶ τὸν ἐποποθέτησε πλησίον τῆς εἰκόνας τῆς καρφωμένης εἰς τὸν τοῖχον. Ἡ κυρία Σαμπῶ καὶ ἡ κυρία Σάν-Ζέν ἐπῆραν ἀπὸ ἕνα κερὶ καὶ ἐστάθησαν ἐκατέρωθεν τοῦ συμπλέγματος...

Ψιθυροὶ ἐκπλήξεως διέδραμε τότε τὴν ὁμήγυριν καὶ ἐπιφωνήσεις θαυμασμῶ διεσαυρῶθησαν.

— Ὁ ἴδιος!
— Ἀπαράλλακτος!
— Θεῶμα!

Πραγματικῶς, ἡ ὁμοιότης μεταξὺ τοῦ υἱοῦ τοῦ Λουδοβίκου Κορμά καὶ τῆς εἰκόνας τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης ἦτο καταπληκτικὴ. Ἡ ἴδια ἡλικία, τὰ ἴδια

«Εἴμεθα ἐτοιμοὶ!...» (Σελ. 344, στ. α'.)

ἴδια καὶ σγουρὰ μαλλάνια, τὰ ἴδια γαλανά μάτια, τὸ ἴδιον στρογγυλὸν πρόσωπον μὲ τὸ κάπως μεγάλον πηγούνι ποῦ ὑπενομιζε τὴν μορφήν τοῦ Ναπολέοντος.

Ἡ Λευκοθέα, βλέπουσα καὶ αὐτὴ ὅ, τι ἔδλεπον ὅλοι, ἤρχισε νὰ κλαίῃ, διότι ἐγνώριζε ποῖον σχέδιον βασιζόμενον ἀκριβῶς ἐπ' αὐτῆς τῆς ὁμοιότητος, εἶχε συλλάβῃ ὁ σύζυγός τῆς.

— Φίλοι μου, ἔλεγεν ὁ Κορμάς, πιστεύω νὰ μ' ἐνοήσατε. Χάρης εἰς τὴν ἐκ Θεοῦ ὁμοιότητα τοῦ μικροῦ μου υἱοῦ μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης, θὰ δοκιμάσω νὰ πάρω τὸν διάδοχον τοῦ Ναπολέοντος ἀπὸ τὰ χεῖρα τῶν Αὐστριακῶν.

— Δηλαδὴ νὰλλάξῃς τὰ δύο παιδιὰ; ἠρώτησε κάποιος

— Αὐτὸ εἶνε δική μου δουλειά, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος Κορμάς, Σεῖς πρέπει νὰ ξεῦρετε μόνον ὅτι αὐριοῦν ἡ γυναικὰ μου, ὁ υἱός μου καὶ ἐγὼ ἀναχω-

ροῦμεν εἰς Βιέννην. Τὰ διαβατήριά μας εἶνε ἔτοιμα. Ἐχομεν συνεννοηθῆ μὲ δικούς μας ἀνθρώπους εἰς τὰνάκτορα τοῦ Σαινμπρὺν, ὅπου διαμένει ὁλάνεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης, καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἐπιτύχωμεν.

Λυγμὸς τῆς Λευκοθέας διέκοψε τὸ λογιδριὸν ἀλλ' ὁ συναγματάρχης ἔλαβε τὴν χεῖρα τῆς συζύγου του, καὶ σφιγγὼν αὐτὴν διὰ νὰ κρατῆ τὴν λύπην τῆς καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς, ἐξακολούθησεν:

— Ὅσον ἀφορᾷ σὰς, πρόκειται ἀπλῶς νὰ ταχθῆτε κατὰ διαστήματα εἰς τὸν δρόμον, μέχρι τοῦ σημείου τῶν αὐστριακῶν συνόρων, τὸ ὁποῖον θὰ σὰς ὑποδείξω ἀργότερα, διὰ νὰ ἐξασφαλιστε πὸ ἀπρόσποτον ταξείδιον τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης μέχρι Παρισίων, ἐὰν κατορθώσω νὰ τὸν ἀρπάσω ἀπὸ τοὺς φύλακὰς του.

— Καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ Παρίσι, τί θὰ κάμῃ; ἠρώτησεν εἰς τὸν ἀξιωματικῶν.

Ἡ κυρία Σάν-Ζέν, ἡ ὁποία εἰώπα ἕως τώρα, ἀνέλαβε νὰποκριθῆ εἰς αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν.

— Ἀς φθάσῃ, μὲ τὸ καλὸ, εἶπε, καὶ τὰλλα εἶνε δική μας δουλειά. Φθάνει νὰ τὸν ἴδωσιν μιὰ φορὰ οἱ Παρισίνοὶ, περιστοιχισμένον ἀπὸ καμμιά ἑκατοστή γενναίους στρατιώτας τοῦ Ναπολέοντος, καὶ νὰ ἴδῃτε πῶς θάρχισουν πάλιν νὰ φωνάζουν: «Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ!»

Σὰς τὸ βεβαίω ἐγώ! Ὁ λαὸς ἔχει πιά συγαθὴ τοὺς Βουρβόνους καὶ θυμᾶται μὲ πόθο τὲς παλῆς δόξης. Καὶ μὲν παρυσιασθῆ ὁ μικρὸς Ναπολεὼν, θὰ ὀδηγηθῆ θριαμβευτικῶς εἰς τὸ Κεραμεικόν.

Ἐνθουσιασμός ἀπερίγραπτος ὑπέδεχθη τῆς διαβεβαίωσιν τῆς στραταρχίνας. Οἱ συνωμῶται δὲν ἐφώναζαν πολὺ, διὰ νὰ μὴ ἐκλύσων τὴν προσοχὴν τῆς Ἀστυνομίας. Ὑψῶναν ὁμοῦ τὰς χεῖρας, κ' ἐπετοῦσαν τὰ καπέλλα των, κ' ἐσήκωναν εἰς τὴν ἀγκυλιά των τὸν υἱὸν τοῦ Κορμά καὶ τὸν κατεφιλοῦσαν, ὡς νὰ ἦτο ὁ ἄλλος, τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ φέρουν.

«Ἐνθουσιασμός ἀπερίγραπτος διεδέχθη τὴν διαβεβαίωσιν...» (Σελ. 344, στ. γ'.)

Ὁ συναγματάρχης ἔδωσεν ἀκόμη εἰς τοὺς φίλους του διαφόρους σχετικὰς ὁδηγίας, καὶ ἔπειτα, περὶ τὴν τρίτην πρωϊνὴν ὥραν, ἕνας ἕνας οἱ συνωμῶται, μὲ πολλὰς προφυλάξεις, ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ ὑπόγειον διὰ τοῦ μυστικοῦ διαδρόμου.

Εἰς τὸν δρόμον, ἀπέξω ἀπὸ τὸ δαντελ-

λοκωλεῖον τῆς Ζινέττας, οἱ δύο ἀστυνομικοὶ ἐξηκολούθουν νὰ φρουροῦν νυσταλέοι.

— Ὡραία ἰδέα καὶ αὐτὴ! ἔλεγεν ὁ ἕνας· νὰ ξενικίσωμε ἀπέξω ἀπὸ ἕνα μαγαζὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει κανεὶς!

— Τί τὰ θέλεις! ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος. Αὐτὴ εἶνε ἡ δουλειά μας.

Τὴν ὥραν ἐκείνην, ὁ Λουδοβίκος ΙΗ' ἐκοιμᾶτο μακαρίως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΟΒΙΝΣΩΝΟΣ ΚΡΟΥΣΟΥ

Εἰς τοὺς λόφους τοὺς ὑπερκειμένους τῶν ἀνακτόρων τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, εἰς τὸ Σαινμπρὺν, εὐρίσκεται μικρὰ κοιλὰς χωρισμένη ἐντελῶς ἀπὸ τὰ πυκνὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ τῆς Βιέννης καὶ ἀπὸ τὰς μεγάλας πεδιάδας τοῦ Δούναβως. Ἐκεῖ ὑπήρχεν οἰκίος ἐλβετικοῦ ἢ μᾶλλον τυρολικοῦ ρυθμοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι τῶν ἀνακτόρων ὠνόμαζαν *Tur de l'er-Xauz*.

Εἰς αὐτὸ τὸ ἐξοχικὸν μέρος ἐπανευρίσκον τὸν φίλον μας Τιάρκον, τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης, τὴν κυρίαν Μοντεσκιὸ καὶ μερικὸς ὑπῆρέτας. Ἡ παιδαγωγός, καθισμένη εἰς τὴν σκιάν, μ' ἕνα βιβλίον

εἰς τὸ χεῖρ, συλλογίζεται βεβαίως τὴν Γαλλίαν, τὸ Παρίσι, ἐνῶ συγχρόνως ἐπιβλέπει τὰ παιγνίδια τοῦ μικροῦ Ναπολέοντος.

Χάρης εἰς τὸν Τιάρκον, ἦσαν τόσον διασκεδαστικὰ αὐτὰ τὰ παιγνίδια!

Ὁ νεαρὸς βοημὸς, ἀφοῦ ἔμεινεν ὀλίγας ἐβδομάδας εἰς τοὺς σταύλους, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κακοῦ ἐκείνου Φράντς, ἤλθεν εἰς τὴν Βιέννην ὡς ἀμαξηλάτης μετὰ τῆς λοιπῆς συνοδείας, ἐνήργησε δὲ τόσον καλὰ, ὥστε μὲν ἐφθασαν εἰς τὸ Σαινμπρὺν, ἀνέλαβε πάλιν τὰ παλαιὰ του καθήκοντα πλησίον τοῦ βασιλέως τῆς Ρώμης. Εἰς τοῦτο τὸν ἐβόηθησε βεβαίως καὶ ἡ κυρία Μοντεσκιὸ, ἡ ὁποία εἶχεν ἀπαιτησῆ ν' ἀποδώσουν εἰς τὸν μαθητὴν τῆς τὸν ἄλλοτε συμπαικτην του.

Ὁ φίλος τῆς Ζινέττας ἐτήρει, βλέπετε, πιστῶς τὸν ὅρκον ποῦ εἶχε δώσει εἰς τὸν Αὐτοκράτορα. Δὲν ἐγκατέλειπε τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης.

Κανεὶς ἄλλως τε, εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, δὲν ἐσκέφθη νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Τιάρκου. Ὁ καλὸς Βοημὸς, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο οὔτε κὰν Γάλλος, καμμίαν δυσπιστίαν δὲν ἐνέπνευεν εἰς τὸν πριγκίπα

Μέττερινχ, καὶ ἐνῶ καθημερινῶς ἐξαπεστέλλοντο εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ πιστοὶ, οἱ ὁποῖοι εἶχον συνοδεύσῃ τὸν υἱὸν τοῦ Ναπολέοντος, ὁ πρῶτος ἀπόλοθος ἀπειναντίας ἔχαιρε τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τῶν Αὐστριακῶν.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ΠΛΑΤΑΝΟΣ Κ' Ἡ ΛΕΥΚΑ

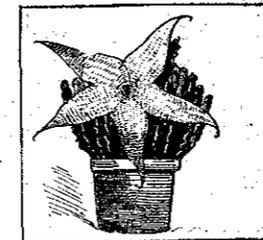
Τὸν πλατάνο νερὸ τὸν τρέφει τρεχούμενο κ' ἀπὸ τὰ νέφη. Καθάριο τῆς πηγῆς νερὸ γιὰ νὰ ποτίσῃς, κύλα, τὸν πλατάνο τὸν ἰσκερὸ μὲ τὰ πλατεῖά του φύλλα.

Τὴ λεῦκα ἀγέρως τὴν κάνει πὸ φουντωτὴ κ' ἀπ' τὸ πλατάνο ἄγέρω, φύσασε ἀπαλά, τὸ φθῆμά σου ἀξίζει, πρῶτη ἀπ' τὰ δένδρα τὰ ψιλά, τὴ λεῦκα νὰ δροσίζῃ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

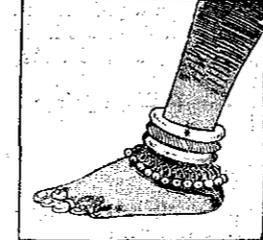
Σπάνιον φυτὸν

Τὸ σπάνιον αὐτὸ φυτὸν εὐρίσκεται εἰς τὸ Πάρκον Ἀλεξάνδρας τοῦ Μάντζεστερ (Ἀγγλία). Εἶνε ἀπὸ τὰ φυτὰ

ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνθίζουν κατ' ἔτος, ἀλλὰ κατὰ μακρὰς ἐτῶν περιόδους. Αὐτὸ τὸ ὠραῖον ἄθος ποῦ βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα, εἶνε τὸ πρῶτον ποῦ κάμνει τὸ φυτὸν ὑστερ' ἀπὸ εἰκοσι ἔτη ποῦ ὑπάρχει εἰς τὸ Πάρκον Ἀλεξάνδρας. Ὅταν θάνθισῃ καὶ πάλιν, οἱ σημερινοὶ νέοι θὰ εἶνε γέροντες!...

Πολύτιμον πόδι

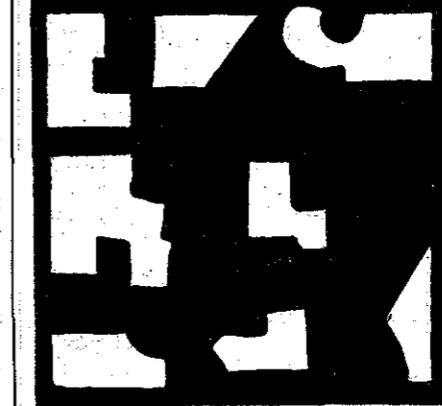

Τὸ πόδι, τὸ ὁποῖον εἰκονίζεται ἀπέναντι, ἀνήκει εἰς μίαν κυρίαν τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας... τῶν Ἰνδιῶν.

Αἱ κομψαὶ Ἰνδαί, βλέπετε, δὲν ἀρχοῦνται νὰ φοροῦν κομμηματα εἰς ταυτιά, εἰς τὸν λαιμόν,

εἰς τὰ χεῖρα, εἰς τὴν ὀσφύν. Σπολιζοῦν ἀκόμη μὲ δακτυλίδια καὶ τὰ δάκτυλα τῶν ποδῶν, καὶ φοροῦν βραχιόλια καὶ εἰς τοὺς ἀστραγάλους. Οἱ πολῦτιμοὶ λιθοῖ, οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν εἰς τὰ κοσμηματα τοῦ βαρβάρου αὐτοῦ ποδιοῦ, ἀξίζουν ὀλόκληρον ἑκατομμύριον!

Παίγνιον

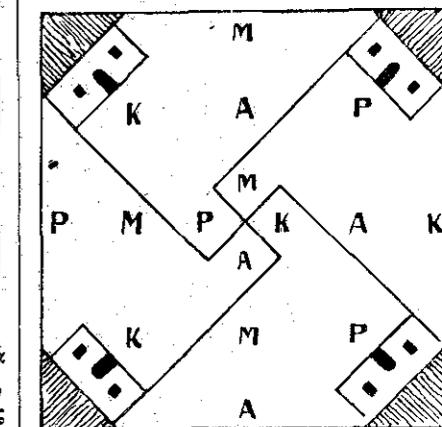

Νὰ συναρμολογηθοῦν τὰ ὀκτώ αὐτὰ λευκὰ τεμάχια ἐπὶ μαύρου ἐπιπέδου, ὥστε νὰποτελεσθῇ εἰς ἀριθμὸς μαύρος ἐπὶ ἐπιπέδου λευκοῦ.

Ἀήλωσις: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν τοῦ ἄνω Παιγ.

νίου εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεῖων τὴν ἀποστολήν του μὲ μίαν δευδραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖου θάποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρωθησόμενον δι' ἕν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητὴς, ἡ συνδρομή του θὰ παραταθῇ).

Λύσις τοῦ Προβλήματος τοῦ 40οῦ φυλλαδίου

Ἴδου πῶς θὰ διαιρεθῇ ὁ ἀγρός εἰς τέσσαρα ἴσα καὶ ὅμοια μέρη, ὥστε ἐκάστη οἰκία νὰ ἔχῃ εἰς τὸ μερίδιόν της τέσσαρα διάφορα δένδρα.

Σελισί ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΜΜΑΤΑ

Ενώ από τη μία μεριά τὸ χλωμό φεγγάρι φαίνεται νὰ ἀποχωριζέται τὸν μαύρον οὐρανὸν, ἀπ' τ' ἄλλο μέρος ἡ ἀνατολή ἀρχίζει μόλις νὰ γλυκοφωτίζεται.

Σκόρπιοι Μενεξέδες

ΣΥΝΕΦΙΑΣΜΕΝΑ ΓΕΡΟΝΤΑΜΑΤΑ

Παίρνει τὴ ρόχα τῆς ἡ γηρά-Κώσταίνα, καὶ τραβᾷ γιὰ τὸ δάσος. Θέλει νὰ μαζεύσῃ ξύλα, γιὰτὶ ὁ χειμῶνας ἀρχίζει, καὶ πρέπει νὰ ἔχη πολλὰ, γιὰ νὰ παρῶσῃ τὴν ἐποχὴ τοῦ κρύου.

ΑΠΟΒΡΟΧΟ

Γέλασε πάλι ὁ οὐρανὸς καὶ μιὰ λαμπράδα ἀπλώθηκε [ἀπλώθηκε

Μαγαρωμένος Βασιλεῆς

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Ὁ Νέρων, ὁ τόσον ἀπαισιῶς ὀνομαστός διὰ τὴν σκληρότητά του, αὐτοκράτωρ Ρωμαῖος, διέταξε μιὰν ἡμέραν νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτὸν ὁ φιλόσοφος Λατρεάνιος.

ἀγαποῦν καὶ νὰ τὴν σέβονται, παρὰ μόνον νὰ τὴν φοβοῦνται, καὶ τὸ τελευταῖο ποῦ τῆς εἶχε μείνῃ, τὸ ἑκαταράσθη ὅταν ἐγενεῖσθε στρατιώτης χωρὶς τὴν θέλησίν τῆς, καὶ ἡ κατάρα τῆς ἐπίσασε, γιὰτὶ ὅταν πῆγε στὸν πόλεμον, ἐσκοτώθη.

Σανθὴ Μουσὴ

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙ

Μεσάνυχτα καὶ μοναχὰ ἀπάνουθε τὰστέρια Χύνουν μιὰ λάμψη πένθημι σάραχνια-σμένα μνήματα

Ὁ πόνος δὴν σὰ φάντασμα πλανιέται κομροκράτορας [κομροκράτορας

«Μεταξὺ τῶν φίλων σου, τῷ εἶπεν, ὑπάρχουν μερικὸν, οἱ ὅποιοι εἶνε ἐχθροὶ μου ὀνόμασέ τους εἰς ἐμέ, διὰ νὰ τοὺς θανατώσω.— Οὐδέποτε, ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος.— Δοιπὸν, θὰ ριφθῆς δέσμιος εἰς τὴν φυλακὴν.— Ἔστω δὲν θὰ φυλακισθῶ ὅμως με δακρυδόμους ὀφθαλμούς.— Ἐὰν δὲν φοβῆσαι τὴν φιλακίαν, θὰ σὲ ἐξορίσω.— Καὶ ποῖος θὰ μὲ ἐμποδίσῃ νὰ ὑπάγω ἐκεῖ-πέρα εὐθύμως, πλήρης ἐλπίδων καὶ εὐχαριστημένους ἀπὸ τὴν τύχην μου!— Τότε θὰ καταδικασθῆς εἰς θάνατον!— Ἀλλὰ δύνασαι νὰ μὲ ἐξανγκάσῃς νὰ ἀποθάνω ὡς δειλὸς γογγύζων καὶ στεναζών;— Πρόδοσε τὸ μυστικόν σου, σὲ διατάττω!— Δὲν θὰ τὸ προδώσω ποτέ, διότι τοῦτο ἐξαρτάται μόνον ἀπὸ ἐμέ.— Θὰ σὲ ρίψουν εἰς τὰ σίδερα!— Τί λέγεις, φίλε μου, ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος, ἐμὲ ἀπέλειψες ὅτι θὰ ρίψῃς εἰς τὰ σίδερα! Θὰ θέσῃς ὑπ' αὐτὰ τὰς κνήμας ἄλλ' ἢ θέλησίν μου θὰ μείνῃ ἐλευθέρη καὶ τίποτε δὲν δύναται νὰ μοῦ τὴν ἀραιώσῃ.— Θὰ διατάξω ἀμέσως νὰ σὲ ἀποκεφαλίσουν.— Καὶ πότε σοῦ εἶπον ὅτι ἡ κεφαλὴ ἔχει τὸ προνόμιον νὰ μὴ κόπτεται; Ὁ Νέρων τότε, τρέμων ἐκ τῆς ὀργῆς, διέταξε νὰ ἀποκεφαλίσθῃ ὁ Λατρεάνιος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πρῶτον κτύπημα τοῦ δήμιου ἦτο ἀδύνατον ὥστε νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ, ὁ Λατρεάνιος ἔτεινε καὶ πάλιν τὸν τραχήλον του, χωρὶς νὰ προσέρῃ οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον στεναγμόν. Ὡ! ὁ γλυκὺς θάνατος! Πόσον ὁ ἄνθρωπος καθίσταται μέγας, ὅταν κάμνῃ τὸ καθήκον του μετὰ τοιαύτης θείας ἡρησίας, καὶ ἀντιμετωπίσῃ μειδιῶν τὴν ὀδύνην καὶ τὸ μαρτύριον!

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ

Vingt cent-mille ânes dans un pré et cent-vingt dans un autre. Combien y-avait-il de pieds et d'oreilles? Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν παραδόξον αὐτὴν ἐρώτησιν θὰ ἀνήρχετο εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια ποδῶν καὶ ὠτων, ἀλλὰ μετ' ἐκπλήξεως δύνασθε νὰ παρατηρήσετε, ὅτι μετὰ τὴν αὐτὴν προφορὰν ἀλλὰ διάφορον ὀρθογραφίαν, μειώνεται ὑπερμέτρως τὸν ἀριθμὸν: Vincent mit l'âne dans un pré, et s'en vint dans un autre. Combien y-avait-il κλ; Ἡ ἀπάντησις προφανῶς εἶνε 6 πόδες καὶ 4 ὄτα!

Καλὸς Σαμαρείτης

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Γόρδιος Δεσμὸς, βλέπων τὴν ὑπέρτριαν νὰ πλένῃ φάρια, ἀπεφώνησε: — Δὲ βαρυστά, καίμην, τόσον καιρὸ μετ' ἐστὶ θάλασσα, θέλου καὶ πλύσιμον! *Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἐλάφου τῆς Ἀγέλιου

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τεραπνᾶ, μορφωτικὰ καὶ ἡθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς „Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν“.

- Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Χρυσὸς φρ. 8. Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60. Τὸ Θῆμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸς φρ. 5. Ἀετόμα μικρῶν μυστικῶν, Ἐκαστον τετραδίων φρ. 0,15 Δέση 7 τετραδίων φρ. 1,— Δέση 15 τετραδίων φρ. 2,— Δέση 25 τετραδίων φρ. 3,— Ἡ Μαρουσία, (21 εἰκόν.) φρ. 3,50. Χρυσὸς φρ. 5. Ἡ Μοῦσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα) φρ. 1,50. Χρυσὸς φρ. 2,50. Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸς φρ. 5. Παιδικὸν Διάλογον (Κουρτίδων) Σειρὰ Α' φρ. 1,20. Σειρὰ Β' φρ. 1,20. Παιδικὸν Θέατρον (Σενοπούλου) φρ. 2. Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσὸδετὰ τὰ 3 ὅμοια, φρ. 2,50. Ἡρόδος ὁ Νυῖον (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸς φρ. 5. Ὁ Πυρροποῦλος (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸς φρ. 5. Ὑπερ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸς φρ. 5. Ὁ Φῶτης. Ἐπιμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρταΐδου, φρ. 0,60.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Ἐυριπίδου τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1910

ΣΟΥ ἔστειλα τὸ βραβεῖόν σου, Μαγαμένη Φῶτις, ποῦ θέλεις νὰ τὸ ἔχῃς ὡς ἀνάμνησιν «τῆς εὐτυχισμένης αὐτῆς ἐποχῆς» καὶ «μίας ἀγαπημένης φίλης ποῦ σὰς παρέχει τόσας εὐχαριστίας». Τὰ καλά σου λόγια με συγκίνησαν. Περιμένο καὶ τὸ ἐκτενέστερον γράμμα. Κρίμα! αἱ ὑπερ τῶν ἀπόρων παραστάσεις τῆς Τοιγαράειας διεκόπησαν, διότι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐρασιτέχνους ἠθοποιούς τῆς, ὁ ἀδελφός τῆς Δάφνης τοῦ Πηνειοῦ, ἐκτύπησε σοβαρὰ τὸ μάτι του καὶ εὐρίσκειται πρὸ μηνὸς εἰς Ἀθῆνας. Εὐχόμενα περαστικά. Νὰ ἰδοῦμεν λοιπὸν, Μικροῦλα Πατριὰ, θὰ πραγματοποιηθῇ φέτος τὸ ὠρατὸν σχέδιόν σου; Ἐνας μικρὸς Σύλλογος ὑπὲρ διαδόσεως τῆς Διαπλάσεως καὶ ἐγγραφῆς ἀπόρων, ἀλλὰ Σύλλογος ποῦ «νὰ ἐργάζεται, νὰ δρᾷ, μετὰ λαχρῆς, ἐκδρομᾶς, συναυλίαις κτλ», εἴμπορεῖ πραγματικῶς νὰ ποῖ ὠφέλιμος καὶ εἰς τὰ μέλη του καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Σημαιοφόρε Ἕλλην, χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν τῶν πέντε γάτων σου. Ἐγὼ μιαν Πίσσαν μόνον εἶχα, καὶ τὴν ἐξέκαμα. Τὰ «Περτέργα» εἴμπορεῖ νὰ μοῦ τὰ στείλῃς γαλλικὰ μετὰ εἰκόνας τῶν κ' ἐγὼ τὰ μεταφράσω. Δὲν εἴμπορῶ νὰ μαντεύσω, Ἐπαύροτος Πλειάς, τί εἶχεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ κ' κέρους αὐτός, ὅταν σοῦ ἔλεγεν ὅτι τὰ ψευδῶνυμα εἶνε ἐναντίον τῆς ἠθικῆς! Τὰ ψευδῶνυμα εἰσῆλθον κατ' ἀνάγκην, διὰ νὰ εἴμπορῶ νὰ λ-

ληλογραφῶ ἐλευθέρη με τοὺς φίλους μου καὶ νὰ τοὺς συμβουλεύω, ἢ νὰ τοὺς κάμνω καὶ παρατηρήσεις, νὰ τοὺς κρίνω εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς, κτλ. χωρὶς νὰ τοὺς ἐχθέω. Ἐπειτα, τὸ νὰ παρουσιάζεται κανεὶς μετὰ ψευδῶνυμον, σημαίνει ὅτι εἶνε μετροφόρος. Λατρεμμένο Ἀφρόκρινον, τὸ γράμμα σου μ' εὐχαρίστησε πολὺ. Καλῶς ἦλθε! Ὡστε τὸ καλοκαίρι αὐτὸ, μετὰ τὴν τεμπελιάν, ἀξήσῃς κατὰ 8 ὀκάδας καὶ τώρα εἶσαι 38 καὶ κάτι. Καὶ μιὰ ἄλλη φίλη μου, ἡ Μελάχρα, ἄμα ἐγύρισεν ἀπὸ τὴν ἐξοχίαν, ἐξυγίασθαι καὶ εὐρέθη 45 καὶ κάτι. Ἀληθεῖα, νὰ με πληροφρήτε κάπου-κάπου καὶ διὰ τὸ βάρος σας. Ἀξίζει νὰ ξεῦρω πόσον βαρύνουν οἱ φίλοι μου. Φιλέρημε Τονγόν, δὲν ἔχεις δίκαιον νὰ παραπονησῇαι. Πολλὰνὶς ἐξήγησα διατὶ δὲν εἴμπορῶ νὰ παρῶ ἐπίσης ἐκτενῶς εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολάς. Ἡ σημερινὴ σου ὠραιότητι. Γράφε μου κ' ἔννοια σου. Μάθετε καὶ αὐτὸ: ἡ Ὀνειρευμένη Πατρίδα εἶνε ἀγόρι. Κατὰ λάθος ἐσημειώθη κορίτσι εἰς τὰς ἐγκρίσεις τοῦ 38ου φυλλαδίου.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Τὸ χελιδόν», «Θούριον» τοῦ Ἀθανασίου Διάκου. — «Εὐθῦμον» τῆς Κυριακοῦ Κωνολεῦκου. — Διάφορα τοῦ Λατρεμμένου Ἀφρόκρινου. — «Φύλλα Μαργαρίτας» τῆς Ἐβενοδοτοῦργου. — «Ἐσπερος-Αὐγερινός» τοῦ Σημαιοφόρου Ἑλλήνος. — «Ἡ Τρελλή» τοῦ Χαιρετισμοῦ τῆς Ἠλιόγεννητης. — «Γαλήνη» τῆς Μικροῦλας Πατριανῆς. — Παιδικὰ Πνεύματα διαφόρων. Ἀπορρίπτονται: «Μία Προσευχὴ» (στῆχοι λαθαβαρμένοι). — «Ἡ διδασίς τῆς Ἐρμυρᾶς Ὀχλασσοῦ». — «Ἡ μαύρη θάλασσα». — «Φθινόπωρον».

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

Πρότασις τοῦ Ἐγγόνου Ἀυτοκράτορος Γε. Ἀλληλογραφίαν 21ου φύλλου].

ΓΥ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Υπόλοιπον ἐκ τοῦ 12ου Δελτ. δρ. 2,85. Νέα εἰσφορὰ: Βολταῖρος λ. 50, Τοιγαράειλα δρ. 1, Γ. Μοῦσος λ. 25, Σανθὴ Μουσὴ δρ. 1, Κάμμεν λ. 70, Κερκυραϊκὴ Ἀδρα λ. 20, Φίλεργος Ἠγεμονίς λ. 60, Προϊνὴ Ὀμιλῆ δρ. 1, Θριαμβεύουσα Ἐλλάς δρ. 1, Περιπαθῆς Μελωδία δρ. 1.—Τὸ ὅλον μέχρι τῆς 14 Σεπτεμβρίου δραχμαὶ 10,10. Ἐκ τοῦ ποσού τούτου διετέθησαν δρ. 10 πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὴν Διάπλαιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29 ἀπόρου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ δὲ περισσεῖμα ἐκ λεπτῶν 10 μεταφέρεται εἰς τὸ προηγ. 14ου Δελτίου. Ὑπολείπονται ἤδη 55 ἀποροὶ ἐκ τῶν συστημένων πρὸς ἐγγραφὴν, καὶ ἀναμένω νέαις εἰσφορᾶς διὰ νὰ τοὺς ἐγγράψω.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδὲν ψευδῶνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοῦται, ἐν δὲν ἀνοδοῦται ὑπὸ τοῦ δικαιοτάτου φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοῦμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νομβρίου 1910. Ὅσα ἀνοδοῦνται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀγορία, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια]. Νέα ψευδῶνυμα: Λατρεμμένο Ἀφρόκρινον, κ. (Δ.Χ.) Φανόσι, κ. Εὐζωνάκι, κ. (Ι.Α.) Ἀσπυρκαρδὸς Λαγῶς, κ. (Π.Μ.) Μαγικὴ Ράβδος, κ. (Χ.Κ.) Χρυσόμαλλον Δέσας, κ. (Μ.Π.) Κορυφὴ τοῦ Βουροῦ, κ. (Κ.Ζ.) Ἀνανεώσεις ψευδῶνυμων: Φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας, κ. Τοῦσίς Ἀσπερῆς, κ. Στεφανῆ τοῦ Ἀνέμου, κ. Ραγδαία Βροχί, κ. Παρθένον Δάσος, κ. Οὐρὰ τοῦ Διαβόλου, κ. Σανθὴ Ἀγοράμπελη, κ. Ναυμαχία τῆς Σαλαμίνας κ.

Ἡ Διάπλαιν ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἀνδρέον Ἀνδριον (οἱ λογαριασμοὶ σου χωρὶς τὸν ξενοδόχον, καὶ τὸ προτεινόμενον στέδιον ἀπραγματοποιήσονται) Χαιρετισμὸν τῆς Ἠλιόγεννητης (τὰ ζητηθέντα ἐστάλησαν) Ἀλεξανδρον Μαυροκορδάτον (πολὺ γνωστὰ αὐτὰ ποῦ μοῦ στέλλεις κ' ἐγὼ δὲν ξέρω πόσες φορὲς ἔχω δημοσιεύσῃ τὰ ἴδια ἢ ὅμοια) Θριαμβεύουσαν Ἐλλάδα (ἐν εἰς τὰ μέγιστα τοῦδε δημοσιευθέντα Δελτία δὲν εἶδες τὸνομά σου, σημαίνει ὅτι ἡ πρώτη σου εἰσφορὰ δὲν ἐλήφθη) Βυζαντινὸν Ἀετὸν (ἔστειλα ἐκ νέου) Ἀνδοστολίστον Ἐξοχίαν (ἔστειλα εἰμπορεῖς νὰ μᾶθῃς τὸ ὄνομα, ἐν τὸ ζητήσῃς διὰ Μικράς Ἀγγελλίας καὶ ἂν, ἐννοεῖται, ἢ ἔχουσα τὸ ψευδῶνυμον ἐλήφθη νὰ σοῦ τὴν φανερώσῃ, ὅποτε θὰ σοῦ γράψῃ ἰδιαιτέραν ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν ἐγὼ θὰ σοῦ διαδιδάσω ἐνόησες τώρα πὸς γίνεται;) Ἀετὸν (ἔστειλα ἐκ φροντισίω, ἀλλὰ δὲν εἶμαι καὶ βεβαία ὅτι ἐὰν εὐρῶ) Ράβδον τοῦ Μοῦσῶος (ἡ τημεῖωσις ἐλήφθη) Παλλήροισαν (θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐπιτυχήν παραστάσιν τῆς κομωδίας ποῦ ἔχετε τὸ θεατροῦν. σας;) Παλαίονσαν Ἐλλάδα (ἔχει καλῶς ὁ κ. Φ. σὲ ἀντασπάζεται) Βασιλοῦσαν τῆς Κύπρου (διωρθώθη) Ὀδρανίαν Μολπήν (ἔστειλα τετραδία καὶ ζητηθείσας πληροφορίας) Φιλελεῖθερον (ὄχι) Ἐργάνην (ἔστειλα ἔχει καλῶς) Ἀθανάσιον Διάκον (τετρ. ἔστειλα) Πλοῖον Νέμον (βραβεῖον ἔστειλα ἢ μετροῦσθον ἐπιστολή σου μοῦ ἔρεσε πολὺ) Φασαίην τοῦ Σαντεκλερ (τὰ ἔλαβα) Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς (ἐλήφθησαν) Λατρετὴν Γαλανόλευκην (καλῶς ἦλθε!) Ρήγαν Φερροῦλον (εὐχόμενα περαστικά εἰς ὑπ' ἀριθ. 29 ἀπορῆν) (ναί, εἶνε συνδρομητῆραί μου) Ἀεροναυτοπούσαν, Ὑπερῆρανον Γιοσεμί, κλ. κλ. Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 12 Ὀκτωβρίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου.

[Ὁ γάρῃς τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὅμοιου δῖον νὰ γράψωι τὰς λύσεις των ἢ διαγωνιζόμενοι πολεῖται ἐν τῷ τραπέζῳ μετ' ἐξ ἡλικίας ἡλικίας, ἐν ἑκαστῶς περιεχέι 20 φύλλα καὶ τιμὰται φρ. 1.]

435. Δεξιγράφος

Ἄνθη δύο μάστοτελοῦν, Πλοῖα, βάρεις μετὰ περνοῦν. Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Βασιλοῦσις τῆς Κύπρου

436. Δεξιγράφος μετ' Ἀναγραμματισμοῦ

Θεὸν μετὰ τῶν του ἀναγραμματίσας, Καὶ μετὰ ἠθῶν καὶ ἐσχημάτισα Ἄντρα μεγάλον, Δάξαν τῶν Γάλλων.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Φιλοφῆς τοῦ Βασιλῆ

437. Στοιχειόγραφος

Τῆς Περείας βασιλιχῆ Ἄπ' τὴν κόμην πιδίω, Ἐνα γράμμα τοῦ κολλῶ Καὶ νησάκι φτιάνω.

Ἐστὴν ὑπὸ τὸ Χάνι τῆς Τραβίσι

438. Ρόμβος

* * * * *

Καθῆτως καὶ ὀρεζοντίως ἀναγινώσκονται κατὰ σειρὰν: Σύμφωνον, νῆσος, ἐγγλῆμα, Ἀυτο-

κράτειρα του Βυζαντίου, ρήμα, έρετα, φω- νέν.

*Εστέλη υπό του Αγγιουάκου Καρόλου

439. Δικτυωτόν

- * * * * * = Βασιλεύς της Κορίνθου.
* * * * * = Άγθος
* * * * * = Κάτοικος χώρας Έλλ.
* * * * * = Προτέρημα του νου.

*Εστέλη υπό της Αναγεννηθείσης Ελλάδος

440. Δογοπαίγριον

Ποιον ρήμα μετρά;

*Εστέλη υπό του Αττούμηνου Λεονίδα

441. Πρόβλημα

Πατήρ έρωτηθείς περί της ηλικίας του υιού του άπεκρίθη. «Μετά 13 έτη ή ηλικία του υιού μου θα είναι τριπλασία της περιουσίας.» Πόσων έτών ήτο;

*Εστέλη υπό του Μαθαριονομάχου

442. Διπλή Άκροστιχίς

Τά μέν άρχικά των κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελούν φυσικόν φαινόμενον, τά δε δεύτερα γράμματα θηρών:

- 1, Νήσος του Αιγαίου. 2, Όρα του έτους. 3, Πόλις της Γαλλίας. 4, Όνομα άγίας γυναικός. 5, Νήσος αυτόνομος.

*Εστέλη υπό της Ποθητής Κωνσταντινουπόλεως

443. Ποικίλη συλλαβική Άκροστιχίς

Η πρώτη συλλαβή της πρώτης των ζητουμένων λέξεων, ή δεύτερα της δευτέρας και ούτω καθέξής, αποτελούν χώραν της Ρωσίας: 1, Νήσος της Ιταλίας. 2, Άρχαία πόλις γνωστή εκ της ιστορίας του Μ. Αλεξάνδρου. 3, Πρωτεύουσα Γαλλικής κησεως. 4, Άρχαία χώρα της Ασίας.

*Εστέλη υπό του Ασπρου Γένου

444-445. Έλληνοσύμφωνα

- 1. - ααε - ο - εο
2. - εεη - ο - α

*Εστέλη υπό του Λευκού Κρήνου

446. Γρίφος

Νίκο Νίκο Νίκο
Νίκο Νίκο Νίκο
Νίκο Νίκο Νίκο
Νίκο Νίκο Νίκο

*Εστέλη υπό Γεωργίου Ι. Χαϊδοπούλου

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών Άσκησεων του φύλλου 35.

356. Μελίτη (μέλι, τί;) - 357. Άδυσινία (α, βή, στ, νι, α.) - 358. Τύρος-τύφος-τύπος. 359.

K N H 360. ΝΑΖΑΡΕΤ
I E N N P
KMA BHΘΔΕEM
E Σ Π Ε Ρ Ο Σ - Δ Ο Δ Η
Δ Σ Ρ Ι Ω Ο Δ Σ
Ο Σ Ν Σ Α

361-362. 1, Ισαάκιος (Ισαάκ υιός.) 2, Οί τραπεζίται. - 363. ΔΑΡΕΙΟΣ (Άρειος, Ρόδος, Έρις, Ιθαε, δόσιος, σός.) - 364. ΣΑΜΟΥΗΛ (Κορζική, Ρωμ. Άνός, ΚριΜαία, ΜεσοΠοταμία, Στραΰριον, ΣΗμ, Μήδος.) - 365. Η Διαπλάσις εινε περιοδικόν διά παιδας, έφηβους και νεάνιδας. - 366. Ο Κα- σαβ ύπληξε μέγας άνηρ (Ο - κ' ές αρ ύπ' ήρξε - με γα σα - νηρ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εύχαριστώ πάντας τους διά της ψήφου των τιμήσαντάς με, ψηφοφόρους κατά το δημοψήφισμα του 1909. - Δευροπαθουμένη Ελλάς, Πρόεδρος γερούσιας Διαπλασιακής αυτοκρατορίας. (Γ, 141)

ΥΠΕΡΗΦΑΝΟ ΓΙΑΣΕΜΙ

Ψηφισατε δλοι, ψευδωνυμοχοι άγθρία και κορίτσια, το 'Υπερήφανο Γιασεμί. Όσοι με ψηφίσουν θα λάθουν από έν ώραζον ταχυδρ. δελτάριον Σπάρτης χρωματιστόν διπλούν. - 'Υπερήφανο Γιασεμί. (Γ, 149)

Α γαπητοί συνδρομηταί, σάς πληρο- φορώ ότι αντάλλαζον γραμμα- τόσημα ξενικά και Κρητικά, έπίσης καρτ-ποστάλλ διάφορα πανταχόθεν. Δευ- θυνας άσφαλεσάτη: Θεόδωρον Θεοχά- ρην μαθητήν Χαλκίδα. (Γ, 150)

Συγχαίρω έγκαρδίως Ελλάδα του Μέλλον- τος και Αμαραντον Δόξαν διά θριαμβευ- τικήν των έπιτυχίαν. Έπίσης Έλληνίδα δι' έπιτυχίαν πατρός της ως πληρεξουσία. Ζητώ ονοματεπώνυμον Ασημονημένης άπ' εσθείας. Διεύθυνσις άσφαλής: Νοταρά 3 (ένω πάτω- μα). Άθήναι. - Μαρμαρωμένος Βασιληάς. (Γ, 151)

Α σπρο στή ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗΙ 'Ιδιότροπος Σανθούλα (Γ, 152)

ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΑΤΟΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΝ (Γ, 153)

Η 'ΠΡΟΔΟΣ' ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ Μετά Οικοτροφείου, Σοφίας Σ. Ήλιάδου (Παπατσολάκου). Έτος 4ον. Όδός Πατη- σίων, μεταξύ Σταθμών Λεβίδου και Λυσια- τρείου. (Γ, 154)

Α ριστούχος του Άρσακείου Έχουσα παιδα- γωγικήν μόρφωσιν και άσκησιν, ζητεί παραδόσεις. (Γ, 155)

Τ όν άγαπητόν Έλληνοπαίδα, έπιτυχόντα κατά τάς εξετάσεις των άνθυποφάρμα- κοποιών, συγχαίρω έγκαρδίως. Και εις άνω- τερα. - Μαρμαρωμένος Βασιληάς. (Γ, 156)

Φ ρ. Τζουλάτη. - Ήδάν με εύρητε ποία εί- μαι, θα σάς σταίλω έν τετραδίον Μ. Μυστικόν. Παρακαλώ όταν εύρητε το όνομά μου να τό ειπήτε της Διαπλάσεως την ό- ποίαν θα παρακαλέσω να μου ειπή άν το ηύ- ρατε ή όχι. - Ροδόδακτυλος Ήδς. (Γ, 157)

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΩΝ ΤΗΣ 'ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ'

Ήδρόθη έν Καίω Συνδέσμος υπό Συνδρο- μητριών της Διαπλάσεως, ούτινος σκοπός είναι 1ον) 'Η ένωσις των Έλληνίδων δε- σποινίδων συνδρομητριών της Διαπλάσεως και μη. 2ον) 'Η εύρεία διάδοσις της Διαπλά- σεως. 3ον) 'Η έλευθερά ψήφισις των όραιότερων

ψευδωνύμων της Διαπλάσεως έν τώ διαγωνι- σμώ του δημοψηφίσματος και ή βράβευσις των έπιτυχόντων έν αύτώ.

ΕΝ ΤΩ ΣΥΝΔΕΣΜΩ ΔΕΚΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ.

Συνδρομή τρίμηνος φρ. χρ. ή δραχμαί δύο. Ζητούνται δραστήριοι αντιπρόσωποι παντα- χόθεν.

Διεύθυνσις: 'Ελληνίς Μούσα Magasin 'Au Petit Paris' Caïre (Egypte). (Γ, 158)

Ποιον όνομα άρμυζει εις τον Συνδέσμον των Συνδρομητριών της Διαπλάσεως;

Αί ιδρυτριαί του Συνδέσμου των Συνδρο- μητριών της Διαπλάσεως προκηρύσσον δια- γωνισμάν προς έκλογήν καταλλήλου όνόματος διά τον Συνδέσμον. Η έπιτυχούσα θα λά- βη ως ένθμιοιον παρά του Συνδέσμου εκ της Βιβλιοθήκης της Διαπλάσεως την Μαροσιαν χροσόδετον, θα τεθή ή φωτογραφία της μετά του όνοματεπώνυμου της εις τό χρυσούν λεύ- κωμα του Συνδέσμου, συγχρόνως δε θα άνα- κηρυχθή έπίτιμον μέλος του Συνδέσμου. Αί άπαντήσεις είσι δεκταί μέχρι της 15ης Οκτω- βρίου. 'Εν τώ διαγωνισμώ είσιν δεκταί μόνον δεσποινίδες. (Γ, 159)

Τ ό καταστατικόν και αι άρχαιρείαι του Συνδέσμου των Συνδρομη- τριών της Διαπλάσεως θα δημοσιευθώσι προσεχώς εις τάς άγγελίας αύτης.

'Ιδιαιτεράι σημειώσεις εις τά μέλλοντά μέλη του Συνδέσμου Πάν μέλος του Συνδέσμου όφείλει να εινε ανεξάρτητον παντός συνδυασμού κτλ. ως προς τό δημοψήφισμα της Διαπλάσεως. (Γ, 161)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΩΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1910

- 25 λεπτά τό ψευδώνυμον λεπτά 25 - [Κατ' άλφαβητικήν σειράν.]

'Εσπερινή Γαλήνη, Εύζωνάκι, Κραυγή της Πατρίδος, Μάχη του Μαραθώνος, Τσιγγαρέλα, Χαρίεσσα Χελιδών.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 40 ΦΥΛΛΟΥ ('Ιδε την λύσιν εις την σελίδα και 345)

ΑΘΗΝΩΝ: Άντα Γ. Ζηση, Βασ. Πρεζάνης, Στέλλα Γ. Σταυροπούλου, Νικ. Σ. Αποστολάκης, Αδ. Β. Σιαφάνης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γιώ. Α. Καρανάκης, Καλλιόπη Καλαμάκου, Αντ. Κ. Ήλιάδης, Έλλάς του Μι- γήλου 'Αλεξάνδρου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ: Κων. Π. Σπυταίτης. ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ: Κωνστ. Εύθ. Βλάμης. ΓΥΘΕΙΟΥ: Νικ. Γ. Λουμάκος, Α. Α. Φαγγιάς. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Αντ. Κόκκος, Γεω. Χάμης. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Μιχ. Α. Τολκάς. ΔΕΚΑΛΙΩΝ: Ρίκα Ν. Αγγελουπούλου. ΠΑΤΡΩΝ: Αθηνά Μανουλάδου. ΣΠΑΡΤΗΣ: Άνδρια Οικονομοπούλου, Α. Γ. Βα- λασιάνης, Ελισαβίτη, Πάρις Χ. Ψυχρογιώδης. ΣΠΕΤΣΩΝ: Είσην Ε. Κωνσταντοπούλου. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Α. Μ. Σερούζας.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εδρώντων όρθην την λύσιν τό όνόματα τίτή- σαν εις την Κληρονομία και Ήλικήθη ό τν Γουδιώ ΔΗΜ. ΑΝ. ΦΡΑΓΓΙΑΣ, ό όποίος ένεργήθη διά μίαν τριμηρίαν. Ήλιονάζον λεπτά 40 διά τον προσχρή Διαγωνισμόν

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΣ

Table with subscription information: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, Εσωτερικού, Εξωτερικού, Ετήσια, Εξαμήνιος, Τρίμηνος. ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ. ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ, Έσωτερικού λσπ. 20, Έξωτερικού φρ. χρ. 0,20. Έτος 32ον. - Αριθ. 43

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων: - Ο Λουδοβίκος Κορμάς, με την βοήθειαν των συναδέλφων του, πιστών όλων εις τον Ναπο- λείοντα, θα έπιχειρήση νάρπάση τον μικρόν Βασιλέα της Ρώμης από τάς χείρας των Αύ- στριακών, άντικαθιστών αυτόν διά του τε- τραετούς του υιού, ό όποίος του όμοιάζει κα- ταπληκτικώς. Τώρα ό Βασιλεύς της Ρώμης έδρασκεται εις τά ανάκτορα του Σεμαρόν, μετά της κυρίας Μοντεσκίου και του άφοσιωμένου φίλου του Τιάρκου, του μόνου εκ Γαλλίας άκολουθού, τον ό- ποίον δεν ύποπτεύοντο οι Αύστριακοί.

Αυτός ό Αυτοκράτωρ Ίωσήφ Β', έπισκεπτόμενος συγγά τον έγ- γονόν του, εθαύμαζε τά διάφορα παιγνίδια, τά όποία ό ευφυής βρο- μός δέν έπαυε να έπινοή καθέκασ- την, διά να διασκεδάξη τον μι- κρόν εξόριστον πριγκίπα.

Τάς ημέρας εκείνας, ή κυρία Μοντεσκίου ήρχισε να τώ αναγι- νώσκει την ιστορίαν του Ροβιν- σάνος Κρούσου. Ο υίός του Ναπολέοντος ήκουσε κατ' άρχας με πολύ άνδιαφέρον τάς περιπετειάς του περιφεήμου ναυαγαού, ό όποίος κατώρθωσε να κατασκευάση μόνος τυ εις την έρημον νήσον, άνετον καλύβην και όμβρέλλαν από άχυ- ρον. Άλλ' όταν ό Τιάρκος τώ έ- πρότεινε να παίξουν αυτοί τον Ρο- βινσάνα, ή άνάγκωσις έγκατελεί- ρθη.

Ο τυρολικός οικίσκος, περί του όποίου είπαμεν, έγεινεν εύθύς ή καλύβη του Ροβινσάνος, και εκεί ό Βασιλεύς της Ρώμης διέτριβε τώρα τον περισσότερον καιρόν. Η παιδαγωγός, και αυτοί άκόμη οι άυστριακοί έσποπται, είδαν με κα- λόν όμμα τό νέον παιγνίδι, τό ό- ποίον διεσκεδάζε τον μικρόν πριγκί- πα διδάσκον αυτόν, και τον έμ-

πόδιζε, καθώς ενόμιζαν, να συλλογίζεται τον πατέρα του, την πατρίδα του, τον βα- σιλικόν του τίτλον, του όποίου προσεπά- θουν να τώ άφαιρέσουν και αυτήν άκόμη την άνάμνησιν.

Τους έδωσαν ύφάσματα, με τά όποία κατεσκευάσαν τάς καταλλήλους ένδυμα- σίς, και σιγα-σιγά, με την βοήθειαν του κηπουρού, έκτισαν πησίον του οικί- σκου μίαν καλύβην, άντελώς όμοίαν με την περιγραφομένην εις τό μυθιστόρημα του Δανιήλ Φέε.

Τήν ήμέραν καθ' ήν επανευρίσκωμεν τον ήρωά μας εις τό πάρον του Σεμ-

πρόν, τό νέον παιγνίδι ήτο εις όλην που την άκμήν. Ο μικρός πριγκίπ, φορών την προβαίαν του Ροβινσάνος, έκρατούσε μίαν όμβρελίταν άχυρίνην, ενώ ό Τιάρ- κος, με μαυρισμένο πρόσωπον, έπαίξε θαυμάσια τον άγαθόν Παρασκευά.

Πρός μεγάλην των χαράν, έρευνώντες τά περιχωρα της καλύβης των, οι συμ- παίχται είχον ανακαλύψη έν υπόγειον, τό όποίον διά βάρειας θύρας συνεκκινώνγει με τον τυρολικόν οικίσκον.

Ο Τιάρκος είπεν άμέσως ότι τό υπό- γειον ήτο εκείνο, τό όποίον είχε σκάψη ό Ροβινσάν διά να προσυλάσσειται από τους άνθρωποφάγους, και απέ- φασισαν να τό ένώσουν με την καλύβην των.

Τό πρόγμα ήτο δύσκολον, ό Τιάρκος όμως ήτο δυνατός, ό δε μικρός βασιλεύς, ώπλισμένος με πτυάριον, έσκαπτε και αυτός την άμμον δραστηρίως.

Η κυρία Μοντεσκίου και ή κυρία Μαρσάν, - μία από τάς βοηθούς της παιδαγωγού, αι ό- ποίαι είχον έλθη από τό Παρίσι, - έπέβλεπον μακρόθεν τό παι- γνίδι, θαυμάζουσα την ζωηρό- τητα και τον ζήλον του μικρού βασιλέως. Έπέβλεπον όμως έ- πίσης και οι άυστριακοί θερά- ποντες, των όποίων ή παρου- σία ύπενθυμίzen ότι τό παιδίον εκείνο ήτο φυλακισμένος εφου- ρούμενος άγρόπνως.

Έξαφνα ή κυρία Μοντεσκίου, βλέπουσα τον ιδρώτα, ό όποίος έστειτε τό μέτωπον του μικρού βασιλέως, ένευσε προς την κυ- ρίαν Μαρσάν, ή όποία έσχημάθη άμέσως και τον έπλησίασε.

- Ύψηλότεατε, τώ είπεν, (εις την Αύλην της Αυστρίας δέν άνόμαζον πλέον Μεγαλειό- τατον τον υιόν του Ναπολέον- τος), ή μαμμά-Κιού σάς πα- ρακαλεί να πάψετε μιά στιγμή τό παιγνίδι και να πάτε κοντά της. Ζεσταθήκατε πολύ.

«Ο μικρός πριγκίπ, φορών την προβαίαν του Ροβινσάνος...» (Σελ. 349, στ. γ')